

การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมรายวิชาการจัดการกีฬาและการออกกำลังกายเพื่ออาชีพ
เพื่อส่งเสริมความสามัคคีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1
Participatory Learning Management in Sports Management and Exercise for Careers
Class to Promote Unity among First-Year Higher Vocational Certificate Students

เรืองศักดิ์ แสงสุข^{1*} และทิพย์รัตน์ สุริยานุวัตร²

Rueangsak Sawangsuk^{1*} and Thipharat Suriyanuwat²

¹นักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

²อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

^{1*}Master Student the Faculty of Education Rajabhat Mahasarakham University

²Lecturer from the Faculty of Education Rajabhat Mahasarakham University

*Corresponding Author E-mail: jameboy7894414@gmail.com

Received: 9 September 2025 Revised: 23 October 2025 Accepted: 30 October 2025

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมความสามัคคีของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน 3. เพื่อศึกษาความสามัคคีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีเครื่องมือการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม, แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดพฤติกรรมความสามัคคีของนักศึกษาร่วม โดยมีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 263 คน และกลุ่มทดลอง จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากเครื่องมือการวิจัยมาวิเคราะห์ในสถิติการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที่ t-test (Dependent Samples) ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เพื่อส่งเสริมความสามัคคีของนักศึกษา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.00/75.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เพื่อส่งเสริมความสามัคคีของนักศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เพื่อส่งเสริมความสามัคคีของนักศึกษา โดยรวมมีคะแนนพฤติกรรมความสามัคคีอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = 0.17)

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม, การจัดการกีฬา, การออกกำลังกาย

Abstract

This research consists purposes were 1. to develop participatory learning management in order to promote students' unity and achieve the efficiency criterion of 75/75 2. to compare the learning achievement of first-year Higher Vocational Certificate students before and after instruction and 3. to study the unity of first-year Higher Vocational Certificate students who learn through participatory learning management. This study is quantitative research. The research instruments consisted of a learning management plan based on participatory learning, an achievement test, and a student unity behavior scale. The sample group consisted of 263 students, and the experimental group consisted of 40 students selected through cluster sampling. The data collected from the research instruments were analyzed using statistical methods, including percentage, mean, standard deviation, and the t-test (Dependent Samples). The research findings revealed that 1) the participatory learning management model developed to promote unity among students demonstrated an efficiency of 78.00/75.66 which exceeded the established criterion 2) the post-test mean scores of the students were significantly higher than their pre-test scores at the .05 level and 3) overall, the students who participated in the developed participatory learning management exhibited unity behavior at a high level ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = 0.17)

Keywords: Participatory Learning Management, Sports Management, Physical Education

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เด็กในศตวรรษที่ 21 นี้ มีความรู้ ความสามารถ และทักษะจำเป็น ทักษะด้านการสื่อสารสารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ ทักษะด้านความเข้าใจความต่าง วัฒนธรรม ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร และการทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ ครูจึงต้องเปลี่ยนเป้าหมายการเรียนรู้ของนักเรียนจากเน้นเรียนวิชาเพื่อได้ความรู้ ให้เลยไปสู่การพัฒนาทักษะที่สำคัญต่อชีวิตในยุคใหม่ ย้ำว่าการเรียนรู้ยุคใหม่ ต้องเรียนให้เกิดทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ซึ่งหน้าที่ของครูจึงต้องเปลี่ยนจากเน้นสอน หรือสั่งสอนไปทำหน้าที่จุดประกายความสนใจใฝ่รู้ (Inspire) แก่นักเรียนให้นักเรียนได้เรียนจากการลงมือปฏิบัติ (Learning by Doing) ได้พัฒนาทักษะเพื่อการดำรงชีวิต (นภัทร ไชยบุตติ, 2562)

นโยบายด้านการศึกษาของรัฐบาลมีแนวทางในการดำเนินนโยบายปฏิรูปการศึกษาและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งส่งเสริมให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ รวมทั้งเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนตามความถนัด ส่งเสริมการอ่าน เพื่อสร้างอนาคต สร้างรายได้ กระจายอำนาจการศึกษาให้ผู้เรียนได้เข้าถึงการเรียนรู้อย่างทั่วถึง มีอุปกรณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมต่อผู้เรียนแต่ละวัย และใช้ระบบเทคโนโลยีการศึกษาสมัยใหม่จัดทำหลักสูตร และให้คำแนะนำที่เหมาะสมกับความรู้ความสนใจของผู้เรียน ส่งเสริมงานวิจัยและพัฒนา ทั้งในด้านสังคม ด้านวิทยาศาสตร์ประยุกต์ (Applied Science) และการวิจัยขั้นแนวหน้า (Frontier Research) เพื่อต่อยอดให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม โดยไม่ละเลยการศึกษาประวัติศาสตร์ความเป็นมาของประเทศและการปลูกฝังความรักในสถาบันหลักของชาติ เพื่อให้มีความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และ

การเมืองของโลกสมัยใหม่อย่างมีคุณธรรมและจริยธรรม ให้ความสำคัญต่อความมีคุณภาพของครูทั้งประเทศ รวมไปถึงครูแนะแนว เพื่อช่วยให้นักเรียนได้รับคำแนะนำด้านเนื้อหาของวิชาการและการเข้าถึงข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนและประกอบอาชีพ รวมไปถึงการดูแลสุขภาพกายและสุขภาพใจของนักเรียนทุกคนส่งเสริมการสร้างรายได้ให้แก่นักเรียน นักศึกษา ทั้งสายวิชาการและสายอาชีพให้มีรายได้จากวิชาที่เรียน โอกาสฝึกงานระหว่างเรียน เพื่อสร้างบุคลากรที่มีทักษะและความสามารถ ตรงต่อความต้องการของการจ้างงานและที่สำคัญที่สุดรัฐบาลจะดำเนินการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ที่เป็นรากฐานสำคัญของความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในสังคมไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2567) ปัญหาที่ส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในประเทศไทย แม้ในปัจจุบันปัญหาการสู้รบชายแดนจะหมดไป แต่ยังมีปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมสำหรับความขัดแย้งที่เกิดขึ้นนี้เป็นเรื่องปกติที่อาจเกิดขึ้นได้ในทุกสังคมทุกประเทศ ในประเทศไทยความขัดแย้งอาจเกิดขึ้นได้หลายสาเหตุต่าง ๆ เช่น การได้รับข้อมูลไม่เหมือนกัน หรือแหล่งข้อมูลต่างกัน ค่านิยมหรือความเชื่อที่หล่อหลอมมาแตกต่างกัน หรือการมีเป้าหมายที่ต่างกัน รวมถึงการสื่อสารที่บกพร่อง ก็ล้วนแล้วแต่ส่งผลต่อความขัดแย้งด้วยเช่นกัน (สมคิด บางโม, 2558, น.251) ปัญหาความขัดแย้งบางอย่างเป็นปัญหาทั่วไป เช่น ความแตกต่างทางความคิดทางเศรษฐกิจ หรือเรื่องผลประโยชน์ หรือปัญหาที่ใหญ่เกิดขึ้นมานานและไม่มีที่ท่าจะหาข้อยุติได้ คือ เรื่องอุดมการณ์ทางการเมือง (ทิพวรรณ พงุฒากรณ์, 2562)

ความสามัคคี เป็นการลดความขัดแย้งของคนในสังคมมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการเสริมสร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้น จากนั้นความรักความผูกพันจะเป็นพลังยึดโยงคนในสังคม ให้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ละเลิกความขัดแย้ง ความบาดหมางที่มีต่อกัน และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข ซึ่งวิธีเสริมสร้างความสามัคคีมีหลายวิธี เช่น การขัดเกลาทางสังคม เป็นกระบวนการขั้นพื้นฐานที่หล่อหลอมให้บุคคลอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข โดยการปลูกฝังระเบียบวินัย การสอนให้รู้จักบทบาทหน้าที่ เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมหรือการใช้วิธีสร้างความปรองดองให้เกิดขึ้นในสังคมเป็นการประนีประนอมตกลงกันด้วยความไกล่เกลี่ย ไม่ตรีจิต เป็นการประสานรอยร้าวที่เกิดขึ้น นอกจากนั้นยังสามารถนำหลักการสร้างพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย เชื่อมโยงการสร้างสามัคคีได้ เพราะหลักการนี้กล่าวถึงการรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น เคารพสิทธิของผู้อื่น เคารพความแตกต่าง เคารพความเสมอภาค และเคารพกติการวมถึงมีความรับผิดชอบต่อสังคมและส่วนรวม คุณสมบัติเหล่านี้จะทำให้บุคคลอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี เมื่อบุคคลสามารถปฏิบัติตามได้จะทำให้ทุกคนในสังคมมีความสุข มีความรักความสามัคคีกลมเกลียวเกิดความผาสุกในสังคมตลอดไป (ทิพวรรณ พงุฒากรณ์, 2562)

ดังนั้น จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม รายวิชาการจัดการศึกษา และการออกกำลังกายเพื่ออาชีพ เพื่อส่งเสริมความสามัคคีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษามีความสามัคคีที่ดีต่อกันได้ และนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมความสามัคคีของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความสามัคคีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

ร่วม

การบททวนวรรณกรรม

การวิจัยนี้ ได้ทำการทบทวนแนวคิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม กระบวนการออกแบบ ดำเนินการ และสะท้อนวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เรียกว่าการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ซึ่งเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการศึกษาของตนเองอย่างกระตือรือร้น วิธีการนี้ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมชั้นเรียนและรู้สึกมีคุณค่า ซึ่งส่งเสริมความรับผิดชอบและความร่วมมือของกลุ่ม (สุวิทย์ มูลคำ, 2557)

ดังนั้น กลยุทธ์ที่เรียกว่าการจัดการการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม จึงเน้นย้ำถึงการมีส่วนร่วมของนักเรียนในทุกขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งรวมถึงการวางแผน การดำเนินการ การแบ่งปันแนวคิด และการประเมินกลุ่ม โดยแนวคิดนี้ สอดคล้องกับทฤษฎีสร้างสรรค์นิยม ซึ่งเชื่อว่านักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ผ่านประสบการณ์จริงและการทำงานเป็นทีม เนื่องจากการจัดการศึกษาและการออกกกำลังกายเพื่ออาชีพจำเป็นต้องมีการลงมือปฏิบัติจริง การประสานงาน และการทำงานร่วมกันอย่างต่อเนื่องระหว่างผู้เรียน การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมจึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยกระตุ้นแรงจูงใจในการเรียนรู้และส่งเสริมทักษะการสื่อสาร การแก้ปัญหา และการทำงานเป็นทีม เป็นต้น

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เชิงทดลอง โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างและกลุ่มทดลองในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

1.1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น ที่เรียนรายวิชาการจัดการกีฬาและการออกกกำลังกายเพื่ออาชีพ จำนวน 263 คน

1.2 กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่นจำนวน 40 คน ตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มมาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling)

2. เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3 แบบวัดพฤติกรรมความสามัคคีของนักศึกษาร่วม ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ชนิดตัวเลือก 5 ระดับ จำนวน 45 ข้อ โดยการประยุกต์ใช้แบบวัดพฤติกรรมความสามัคคีของธวัชชัย เพ็ญสุริยะ (2554)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเครื่องมือการวิจัย โดยเก็บกับกลุ่มตัวอย่างการวิจัยและกลุ่มทดลองการวิจัย อาทิ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น ที่เรียนรายวิชาการจัดการกีฬาและการออกกกำลังกายเพื่ออาชีพ จำนวน 263 คน และกลุ่มทดลอง ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่นจำนวน 40 คนตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มมาจากการสุ่มแบบกลุ่ม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ 1) วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม 2) วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test (Dependent Samples) 3) วิเคราะห์หาระดับพฤติกรรมความสามัคคีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยคำนวณค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมความสามัคคีแต่ละคะแนนตามเกณฑ์แปลผล

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที่ t-test (Dependent Samples)

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. พัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมความสามัคคีของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมความสามัคคีของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เพื่อส่งเสริมความสามัคคีของนักศึกษา ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 (n=40)

ประสิทธิภาพ ของการจัดการเรียนรู้	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ	ประสิทธิภาพ E_1/E_2	ผลการเปรียบเทียบ 75/75
กระบวนการ	50	39.00	2.08	78.00	78.00/75.66	เป็นไปตามเกณฑ์
ผลลัพธ์	30	22.70	3.69	75.66		

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการพัฒนาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีคะแนนประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) ค่าเฉลี่ยคะแนนจากการทำใบกิจกรรม และชิ้นงาน เท่ากับ 39.00 คะแนน จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.08 คิดเป็นร้อยละ 78.00 และมีคะแนนประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) ค่าเฉลี่ยจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเท่ากับ 22.70 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.69 คิดเป็นร้อยละ 75.66 สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.00/75.66 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

ผลการวิจัยพบว่า ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน (n=40)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{D}$	t	Sig. (1-tailed)
ก่อนเรียน	30	16.63	5.49	6.08	9.82*	.000
หลังเรียน	30	22.70	3.69			

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนของนักศึกษา เท่ากับ 16.63 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.49 และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักศึกษา เท่ากับ 22.70 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.69 ค่าเฉลี่ยความต่างเท่ากับ 6.08 สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เพื่อส่งเสริมความสามัคคี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การศึกษาความสามัคคีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาความสามัคคีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมความสามัคคีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

ข้อที่	รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับพฤติกรรมความสามัคคี
1	ข้าพเจ้าจะให้ความสำคัญกับงานกลุ่มในชั้นเรียนก่อนงานส่วนตัว	4.18	0.90	มาก
2	เมื่อมีกิจกรรมขอความช่วยเหลือของชั้นเรียนข้าพเจ้ายินดีให้ความร่วมมือ	4.10	0.71	มาก
3	ถ้าข้าพเจ้ากำลังทำแบบฝึกหัด แต่เพื่อน ๆ ให้อภัยช่วยกันจัดงานนำเสนอของกลุ่ม ข้าพเจ้าก็จะไปช่วยเพื่อน ๆ ก่อน	4.18	0.78	มาก
4	ข้าพเจ้าจะอยู่ช่วยเพื่อนทำงานกลุ่มจนเสร็จ แม้ว่าจะยังไม่ได้ทำการบ้าน	4.00	0.85	มาก
5	แม้กลุ่มตัวเองจะทำงานเสร็จแล้ว แต่ข้าพเจ้าก็ช่วยเพื่อนทำงานกลุ่มให้เสร็จก่อน	3.65	1.09	มาก
6	ข้าพเจ้ามาร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน ถึงแม้ว่าวันนั้นจะเป็นวันหยุด	3.63	1.13	มาก
7	ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม แม้จะมีการกิจอื่น ๆ	3.50	1.24	มาก

8	ข้าพเจ้าเต็มใจทำความสะอาดชั้นเรียนร่วมกับเพื่อน ๆ	4.03	0.92	มาก
9	ข้าพเจ้ายินดีจะร่วมกันช่วยทำสนามกีฬาให้พร้อมในการแข่งขัน	4.08	0.86	มาก
10	ในการทำกิจกรรมกลุ่ม ข้าพเจ้าจะเอาใจเขามาใส่ใจเรา	4.10	0.90	มาก
11	ข้าพเจ้าเต็มใจติวแบบฝึกหัดให้เพื่อนในกลุ่มโดยไม่กลัวว่าเพื่อนจะได้คะแนนมากกว่า	4.03	1.00	มาก
12	เมื่อครูแจ้งให้ส่งงานพรุ่งนี้ แต่เพื่อนใกล้บ้านไม่ได้มาวิทยาลัย เพราะเขาไม่สบาย ข้าพเจ้าจะบอกให้เพื่อนทราบ	4.30	0.76	มาก
13	เมื่อเพื่อนในกลุ่มไม่เข้าใจเนื้อหา ข้าพเจ้าจะแนะนำเพื่อนด้วยความจริงใจ	4.13	0.82	มาก
14	ข้าพเจ้าเต็มใจช่วยเหลือเพื่อน ๆ ทุกคนเมื่อมีโอกาส	4.30	0.69	มาก
15	ข้าพเจ้าจะพยายามทุกวิถีทางที่จะเอาชนะเพื่อน ๆ ทั้ง ๆ วิธีที่ไม่ถูกต้อง	3.50	1.55	มาก
16	เมื่อเพื่อนในชั้นเรียนทะเลาะกัน ข้าพเจ้าจะช่วยไกล่เกลี่ยให้เพื่อนเข้าใจกัน	4.00	0.93	มาก
17	เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำงานกลุ่ม ข้าพเจ้าจะประสานงานให้เสร็จ ด้วยความเรียบร้อย	4.15	0.77	มาก
18	เมื่อเพื่อนถกเถียงกันข้าพเจ้าจะเข้าไปห้ามและให้ทำความเข้าใจกัน	4.20	0.94	มาก
19	ข้าพเจ้าเห็นความสำคัญของเสียงส่วนใหญ่ในที่ประชุม	4.28	0.88	มาก
20	ข้าพเจ้าเต็มใจทำงานที่กลุ่มมอบหมาย ถึงแม้ว่าจะไม่เห็นด้วยก็ตาม	4.08	0.89	มาก
21	แม้ไม่อยากเป็นตัวแทนกลุ่ม แต่ข้าพเจ้าก็ยินดีรับเพราะ เพื่อนๆ ลงมติมอบหน้าที่ให้	4.10	0.87	มาก
22	แม้ว่าข้าพเจ้าจะไม่เห็นด้วยกับมติของที่ประชุม แต่ก็ยินดีทำตาม	4.10	0.81	มาก
23	ข้าพเจ้าสามารถทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนได้ทุกคน	4.13	0.91	มาก
24	ข้าพเจ้ายินดีร่วมจัดกิจกรรมกับนักศึกษาชั้นอื่นๆ	4.15	0.80	มาก
25	ข้าพเจ้าเรียนรู้ที่จะทำงานกลุ่มกับเพื่อน แม้ว่าข้าพเจ้าจะไม่มี ความถนัดในงานนั้น	4.25	0.81	มาก

26	ข้าพเจ้าสามารถที่จะทำงานร่วมกับใครก็ได้	4.28	0.85	มาก
27	ข้าพเจ้าทำงานร่วมกับเพื่อนใหม่ได้ดี	4.18	0.87	มาก
28	แม้ว่าข้าพเจ้าจะต้องไปทำงานกลุ่มกับเพื่อนที่ไม่สนิทข้าพเจ้าก็สามารถทำงานร่วมได้	3.90	1.26	มาก
29	เมื่อต้องทำงานกลุ่มข้าพเจ้าจะร่วมทำงานอย่างเต็มความสามารถ	4.40	0.71	มาก
30	ข้าพเจ้าให้ความร่วมมือกับกิจกรรมของห้องเรียน	4.28	0.78	มาก
31	ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมของทางห้องเรียนร่วมกับเพื่อนจนงานสำเร็จ	4.30	0.72	มาก
32	หลังจากครูให้จัดการแข่งขันกีฬา ข้าพเจ้าจะแนะนำเพื่อนและขอคำแนะนำจากเพื่อนที่มีประสบการณ์	4.35	0.80	มาก
33	เมื่อเพื่อนทำงานกลุ่มในส่วนที่รับผิดชอบไม่เสร็จ ข้าพเจ้าร่วมกับเพื่อนคนอื่น ๆ จะมาช่วย	4.08	0.94	มาก
34	ข้าพเจ้าพร้อมจะให้ความร่วมมือทุกด้านที่จะทำให้งานกลุ่มสำเร็จ	4.20	0.84	มาก
35	เมื่อได้รับงานกลุ่มไปทำ ข้าพเจ้าจะพยายามทำให้เสร็จ แม้ว่าจะมีอุปสรรค	4.13	0.76	มาก
36	ถ้าเพื่อนในกลุ่มต้องการความช่วยเหลือ ข้าพเจ้าจะอาสาช่วยทำด้วยความเต็มใจ	4.25	0.81	มาก
37	ข้าพเจ้าจะไม่ต่อว่าหรือโกรธเพื่อนเมื่อเพื่อนในกลุ่มทำงานผิดพลาด	4.13	0.94	มาก
38	ข้าพเจ้าไม่โกรธเพื่อนที่ทำให้ถูกลงโทษด้วยกันทั้งห้อง	3.93	1.12	มาก
39	ในการทำงานกลุ่ม จะมีการแบ่งงานกันทำตามความเหมาะสมและช่วยกันปรับปรุงเมื่อมีปัญหา	4.30	0.72	มาก
40	ข้าพเจ้าตักเตือนเพื่อนเกี่ยวกับการเข้าเรียนอยู่เสมอ	4.10	0.87	มาก
รวม		4.10	0.17	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า พฤติกรรมความสามัคคีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยรวมมีความสามัคคีอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.10$, S.D.= 0.17) ซึ่งพิจารณารายข้อคำถาม เรียงลำดับรายการที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนมากที่สุดไปหาน้อย 4 อันดับแรก ได้แก่ 1) เมื่อต้องทำงานกลุ่มข้าพเจ้าจะร่วมทำงานอย่างเต็มความสามารถ ($\bar{x} = 4.40$, S.D.= 0.71) 2) หลังจากครูให้จัดการแข่งขันกีฬา ข้าพเจ้าจะแนะนำเพื่อนและขอคำแนะนำจากเพื่อนที่มี

ประสบการณ์ ($\bar{x} = 4.35, S.D. = 0.80$) 3) เมื่อครูแจ้งให้ส่งงานพรุ่งนี้ แต่เพื่อนใกล้บ้านไม่ได้มาวิทยาลัยเพราะเขาไม่สบาย ข้าพเจ้าจะบอกให้เพื่อนทราบ ($\bar{x} = 4.30, S.D. = 0.76$) และ 4) ข้าพเจ้าจะพยายามทุกวิถีทางที่จะเอาชนะเพื่อน ๆ ทั้ง ๆ วิธีที่ไม่ถูกต้อง ($\bar{x} = 3.50, S.D. = 1.55$) ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมความสามัคคีของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 พบว่า ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีคะแนนประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) ค่าเฉลี่ยคะแนนจากการทำใบกิจกรรม และชิ้นงาน เท่ากับ 39.00 คะแนน จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.08 คิดเป็นร้อยละ 78.00 และมีคะแนนประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) ค่าเฉลี่ยจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเท่ากับ 22.70 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.69 คิดเป็นร้อยละ 75.66 สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.00/75.66 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนของนักศึกษา เท่ากับ 16.63 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.49 และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักศึกษา เท่ากับ 22.70 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.69 ค่าเฉลี่ยความต่างเท่ากับ 6.08 สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เพื่อส่งเสริมความสามัคคี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เพื่อศึกษาความสามัคคีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม พบว่า พฤติกรรมความสามัคคีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยรวมมีความสามัคคีอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.10, S.D. = 0.17$) ซึ่งพิจารณารายข้อคำถาม เรียงลำดับ รายการที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนมากที่สุดไปหาน้อย 4 อันดับแรก ได้แก่ 1) เมื่อต้องทำงานกลุ่มข้าพเจ้าจะร่วมทำงานอย่างเต็มความสามารถ ($\bar{x} = 4.40, S.D. = 0.71$) 2) หลังจากครูให้จัดการแข่งขันกีฬา ข้าพเจ้าจะแนะนำเพื่อนและขอคำแนะนำจากเพื่อนที่มีประสบการณ์ ($\bar{x} = 4.35, S.D. = 0.80$) 3) เมื่อครูแจ้งให้ส่งงานพรุ่งนี้ แต่เพื่อนใกล้บ้านไม่ได้มาวิทยาลัยเพราะเขาไม่สบาย ข้าพเจ้าจะบอกให้เพื่อนทราบ ($\bar{x} = 4.30, S.D. = 0.76$) และ 4) ข้าพเจ้าจะพยายามทุกวิถีทางที่จะเอาชนะเพื่อน ๆ ทั้ง ๆ วิธีที่ไม่ถูกต้อง ($\bar{x} = 3.50, S.D. = 1.55$) ตามลำดับ

การอภิปรายผล

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมความสามัคคีตามเกณฑ์ 75/75 ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีคะแนนประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) และคะแนนประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) มีค่าเท่ากับ

78.00/75.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด เนื่องจากกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่ผู้วิจัยออกแบบและพัฒนาขึ้น สอดคล้องกับมาตรฐานหลักสูตร มุ่งองค์ประกอบของกิจกรรมและสื่อกิจกรรมครบถ้วน เป็นไปตามหลักการจัดการเรียนรู้อย่างเป็น ลำดับขั้นตอนและมีความชัดเจน สอดคล้องกับพุลผล ชาญวิรัตน์ และสาธิต ภูสนาม (2564) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาชุดการจัด กิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT ร่วมกับการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Cooperative Learning) เรื่องความปลอดภัยในชีวิตกลุ่มสาระ การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า 1) ชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT ร่วมกับการเรียนรู้แบบ มีส่วนร่วมมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับสมิตรา บุษชา และสุมาลี ชูกำแพง (2563) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาชีววิทยา โดยใช้การคิดเชิงออกแบบร่วมกับ แนวคิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า 1) ผลการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (E_1/E_2) สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรม การเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนกับ หลังเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนของนักศึกษา เท่ากับ 16.63 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.49 และคะแนน เฉลี่ยหลังเรียนของนักศึกษา เท่ากับ 22.70 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.69 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไป ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เป็นส่วนสำคัญจะช่วยให้ นักศึกษาสามารถจดจำสิ่งที่เรียนได้ดี เพราะ เป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการสร้างความรู้และการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง มีการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นในกลุ่ม และการใช้กิจกรรมต่าง ๆ ในการทดลองและประยุกต์ใช้ความรู้ เป็นส่วนสำคัญในการทำให้การเรียนรู้เกิดขึ้น อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยพัฒนาความรู้และทักษะของนักศึกษา สอดคล้องกับกิริยา กุศลสง, บุปผา ปลื้มสำราญ และอนันต์ มาลา รัตน์ (2562) ได้ศึกษาเรื่องผลของโปรแกรมการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตโดยประยุกต์แนวคิดการจัดการเรียนรู้ แบบมีส่วนร่วม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) พบว่า 1) นักเรียนที่เข้ารับโปรแกรมฯ ก่อนเข้ารับโปรแกรมฯ มีคะแนนเฉลี่ยความรู้เพศศึกษาและทักษะชีวิต หลังเข้ารับโปรแกรมฯ สูงกว่าก่อนเข้ารับโปรแกรมฯ 2) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เข้ารับโปรแกรมฯ หลังเข้ารับโปรแกรมฯ มีคะแนนเฉลี่ย ความรู้เพศศึกษาและทักษะชีวิตสูงกว่าก่อนเข้ารับโปรแกรมฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 3) นักเรียนกลุ่มทดลองที่เข้ารับ โปรแกรมฯ หลังเข้ารับโปรแกรมฯ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนวิชาเลือกอื่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ. 05 และสอดคล้องกับนางลักษณ์ ใจฉลาด (2559) ได้ศึกษาเรื่องผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีเรียนแบบร่วมมือร่วมกลุ่มที่มีต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรับผิดชอบ การมีส่วนร่วมและความพึงพอใจของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูล สงคราม พบว่า 1) คะแนนสอบหลังเรียนของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียน 2) ความรับผิดชอบในการเรียนของนักศึกษาในภาพรวมมี ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3) การมีส่วนร่วมในการเรียนของนักศึกษาในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4) ความพึงพอใจของ นักศึกษา ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

- 1.1 ควรนำการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมไปใช้ในการเรียนการสอนระดับชั้นอื่น
- 1.2 ควรมีการออกแบบกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสามารถและความถนัดของนักศึกษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่หลากหลาย
- 1.3 ควรจัดให้มีการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมแก่ครูพลศึกษา เพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการสอนได้อย่างเต็มที่

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมกับวิธีการสอนรูปแบบอื่น ๆ เพื่อดูผลลัพธ์ทางการเรียนรู้และทักษะที่แตกต่างกัน
- 2.2 ควรมีการศึกษาผลที่เกิดขึ้นของการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการกีฬาชนิดอื่น หรือกีฬาที่ใช้ทักษะทางกายภาพอื่น
- 2.3 ควรมีการการศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากการวัดพฤติกรรมความสามัคคีในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในการจัดการกีฬาชนิดอื่น หรือกีฬาที่ใช้ทักษะทางกายภาพอื่น

เอกสารอ้างอิง

- กิริยา กุศลส่ง, บุผา ปลื้มสำราญ และอนันต์ มลารัตน์. (2562). ผลของโปรแกรมการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตโดยประยุกต์แนวความคิดการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม). *วารสารศึกษาศาสตร์*, 30(1), 153-166.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2567). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567- 2568*. สืบค้นเมื่อ 4 มีนาคม 2568, จาก <https://moe360.blog/2023/12/06/p55122/>
- จิรภัทร อภิชาติตระกูล, กมลมาลย์ วิรัตน์เศรษฐสิน และพิมพ์มา ม่วงศิริธรรม. (2563). ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือที่มีต่อความสามัคคีและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. *วารสารการวัดผลการศึกษา*, 37 (101), 60-72.
- เทเวศร์ จันทร์หอม. (2561). ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของรูปแบบการเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอน บรรยากาศการจูงใจ ความสามัคคี และความเชื่อมั่นในทีมที่มีต่อความพึงพอใจในประสิทธิภาพของทีมฟุตบอลอาชีพไทย. *วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ*, 46(2), 80-91.
- นงลักษณ์ ใจฉลาด. (2559). ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีเรียนแบบร่วมมือร่วมกลุ่มที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรับผิดชอบ การมีส่วนร่วมและความพึงพอใจของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. *วารสารการวิจัยกาสะลองคำ*, 10(2), 77-78.

- นภัทร ไชยบุคดี. (2562). การส่งเสริมความสามารถการทำงานเป็นทีมด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเว็บสนับสนุน รายวิชาการเขียนโปรแกรมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พูลผล ชาญวิรัตน์ และสาธิต ภูสนาม. (2564). การพัฒนาชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT ร่วมกับการเรียนรู้ แบบมีส่วนร่วม (Cooperative Learning) เรื่องความปลอดภัยในชีวิตกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, 11(2), 83-97.
- ทิพวรรณ พงศาภรณ์. (2562). การเสริมสร้างความสามัคคีในสังคมไทย. วารสารวิชาการอาจารย์พิเศษประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 2(3), 92-107.
- สมคิด บางโม. (2558). องค์การและการจัดการ. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: จูน พับลิชชิง.
- สมิตรา บุษา และสมาลี ชูกำแพง. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาชีววิทยา โดยใช้การคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วารสารมหาจุฬานาครทรรณ, 7(12), 210-211.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2557). กลยุทธ์...การสอนคิดเชิงกลยุทธ์. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาคพิมพ์.